

Det vil i hvert tilfælde være et positivt frem-skrift, hvis det så også bliver fulgt op med, at man vil alliere sig med de lande i EU, der entydigt vender sig mod denne forordning.

Hvad angår det andet punkt, offentlighedslovene, skal jeg gøre opmærksom på, at jeg også selv har arbejdet for, at når vi får en eller anden form for ændring af den statslige drift, gælder de fuldstændig intakt. Men jeg skal bare gøre opmærksom på, at selv i en situation, hvor vi fastholder staten som operatør med 100 pct. statsaktier osv., så har meldingerne hidtil været, at det er uoverstigeligt, såfremt man kommer ind på et forretningsmæssigt område. Men det skal kun glæde mig, hvis man kan overvinde denne tærskel, og det ville være noget helt nyt.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 146:

Forslag til folketingsbeslutning om inddragelse af lægfolk i stiftsøvrighedens tilsynsfunkti- on.

Af Flemming Kofod-Svendsen (KRF) m.fl. (Fremsat 14/3 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirkeministeren (Johannes Lebech):

Jeg vil gerne med det samme tilkendegive, at re-geringen ikke kan anbefale dette forslag til fol- ketingsbeslutning.

Forslaget lægger op til, at stiftsøvrigheden, der består af biskoppen og stiftamtmanden, i de sager, der er omfattet af menighedsrådslovens

§ 46, skal tiltrædes af tre valgte menighedsråds- medlemmer.

Menighedsrådslovens § 46 handler om, hvad stiftsøvrigheden kan og skal gøre, hvis et menig- hedsråd foretager sig noget ulovligt. Der kan være tale om, at et menighedsråd har truffet en beslutning, der strider mod lovgivningen, eller der kan være tale om, at et menighedsråd ikke vil udføre et eller andet, som det efter lovgivnin- gen har pligt til at udføre.

Paragraffen giver stiftsøvrigheden mulighed for at annullere en ulovlig beslutning og fastlæg- ger de sanktionsmuligheder, som stiftsøvrighe- den har over for de medlemmer af et menig- hedsråd, der ikke stemmer imod en lovstridig beslutning. Der kan i nogle tilfælde være tale om at pålægge de ansvarlige menighedsrådsmed- lemmer tvangsbøder. Der kan være tale om at anlægge erstatningssager ved domstolene mod de ansvarlige menighedsrådsmedlemmer, hvis den ulovlige beslutning er udført og har bety- det, at kirkekassen er blevet påført et tab.

Når man læser paragraffen, kan man måske synes, at der kan blive tale om drastiske sanktio- ner, men de er jo også kun relevante i en drastisk situation, hvor et menighedsråd eller i hvert fald flertallet af rådets medlemmer handler i strid med lovgivningen. Der vil formentlig også være tale om, at det sker efter samtaler med og på trods af gode råd og henstillinger fra stiftsøvrig- heden.

Kernen i § 46 er altså et legalitetstilsyn, et til- syn med lovligheden af et menighedsråds be- slutninger. En vurdering af legaliteten er en juri- disk vurdering. Derfor er stiftsøvrigheden med dens juridiske og forvaltningsmæssige kompe- tence efter regeringens opfattelse langt bedre eg- net til at foretage denne vurdering end et organ med et flertal af valgte menighedsrådsmedlem- mer.

Menighedsrådsmedlemmernes retssikkerhed er efter min vurdering godt sikret med den nu- værende ordning, hvor det er stiftsøvrigheden, som udøver legalitetstilsynet og træffer beslut- ning om eventuelle sanktioner. Det er den bl.a., fordi stiftsøvrighedens afgørelser kan indbrin- ges for kirkeministeren, som kan foretage en fuldstændig prøvelse af sagen. Kirkeministerens afgørelse kan eventuelt indbringes for domstole- ne.

Jeg mener dernæst, at man må konstatere, at oprettelsen af et nyt organ som det foreslåede i en vis forstand kan sammenlignes med at skyde gråspurve med kanoner.